

РЕШЕНИЕ

№ 1932

гр. София, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12841** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Н. С. К. срещу Решение № 697/14.10.2021 г. по НАХД № 10547/2021 г. на СРС, НО, 2 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-009022/29.04.2021 г., издадено от началник група при СДВР-ОПП, с което на лицето е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – ОПП-СДВР – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна и моли тя да бъде уважена.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.

211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 15.04.2021 г., около 19:35 часа, в [населено място], по бул.,„К. М.-Л.“, с посока на движение от [улица]към Централна автогара Н. С. К. управлявал лек автомобил „Ф. К.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Когато достигнал кръстовището с [улица], в който пътен участък била разположена пешеходна пътека, обозначена с пътен знак „Д17“ и маркировка тип „зебра“ – „М8.1“, той не пропуснал пресичащ по нея отляво надясно спрямо посоката му на движение пешеходец. Последният бил стъпил на пътното платно, върху обозначената маркировка и се придвижвал по очертанията на пътеката, като почти бил достигнал до трамвайните линии, разположени в средата на булеварда. Въпреки възприемането на пешеходеца водачът продължил своето движение, без да съобрази неговото предимство. Поведението на К. било забелязано от полицейски служители, които изпълнявали служебните си задължения по контрол за спазване правилата за движение по пътищата. Към този момент те се придвижвали непосредствено зад автомобила на лицето и имали пряка видимост към пешеходната пътека и върху обстановката на нарушението. Полицаяте последвали К. с патрулния си автомобил, като успели да го спрат за проверка на известно разстояние след кръстовището, в близост до Централна автогара. Пристъпили към проверка, в хода на която изискали представянето на документи. След като установил самоличността на водача и преценил, че е извършено нарушение на правилата за движение по пътищата, бил съставен Акт за установяване на административно нарушение бл. №371929/15.04.2021 г. АУАН бил връчен лично на лицето, което го подписало с възражения Такива в писмена форма постъпили в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 21-4332-009022/29.04.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Разпоредбата на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП задължава водача на МПС при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на нея пешеходци като намали скоростта или спре.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. От касатора не е оборен съставеният АУАН и не са ангажирани никакви доказателства, поради което същият се ползва с презумптивна доказателствена сила.

От събраните в производството пред СРС доказателства по безспорен начин се установява, че касаторът е управлявал лек автомобил, като на пешеходна пътека тип „зебра“ не е пропуснал стъпил и преминаващ по нея пешеходец, с което не е изпълнил задължението си по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП, наказва се с глоба 100 лв. водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека. В случая, наложената глоба е в законоустановения размер.

По делото не се претендират разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 697/14.10.2021 г. по НАХД № 10547/2021 г. на СРС,
НО, 2 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.